

ชุดส่งเสริมการอ่านและการเขียน : หนังสือเล่มเล็กระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๓
ผลงานจากการแข่งขันในงานศิลปหัตถกรรมนักเรียนระดับชาติ ครั้งที่ ๖๔ ปีการศึกษา ๒๕๕๗

บันทึกห้อย ห้อยความรู้สึก

นางสาวพิชญาภา หนูพ่วง
นางสาวปภาวรินทร์ กาฬสุวรรณ
เด็กหญิงนิสาชล สงจันทร์
เรื่องและภาพ

ชุดส่งเสริมการอ่านและการเขียน : หนังสือเล่มเล็กระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๓

แม่ที่กินอ้อย ร้อยความรู้สึก

นางสาวพิชญาภา หนูพ่วง
นางสาวปภาวรินทร์ กาฬสุวรรณ
เด็กหญิงณิสาชล สงจันทร์
เรื่องและภาพ

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ชุดส่งเสริมการอ่านและการเขียน : หนังสือเล่มเล็กระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๓

เรื่อง บันทึกน้อยร้อยความรู้สึก

คณะที่ปรึกษา

นายอำนาจ วิทยานูวัติ	เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
นางวัฒนาพร ระงับทุกข์	รองเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
นางสาวรัตนา แสงบัวเผื่อน	ผู้อำนวยการสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

คณะจัดทำต้นฉบับ

นางสาวพรรณงาม แยมบุญเรือง นางวัฒนา บุญเสนอ นางสาวนภรณ์ ชังบุตรดา
นางสาวขวัญฟ้า นิยมในธรรม นางสาวราตรี ธรรมโชติ นางสาวศิริพร พรรณพัฒนกุล

คณะบรรณาธิการกิจ

นางสาวภา คักดา นางสาวราตรี ธรรมโชติ นางสาววารารักษ์ ศรีแสงฉาย

ผู้เรียบเรียงและออกแบบรูปเล่ม

กลุ่มพัฒนาและส่งเสริมวิทยบริการ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

ผู้ดำเนินการผลิตและเผยแพร่

กลุ่มพัฒนาและส่งเสริมวิทยบริการ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

ผลิตและเผยแพร่ครั้งแรก : พ.ศ. ๒๕๖๓

© ลิขสิทธิ์ของสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

คำนิยม

‘บันทึกน้อยร้อยความรู้สึก’ เป็นเรื่องราวของเด็กหนุ่มชื่อตัน ที่ชอบเอาแต่ใจและติดเกม แต่เพราะบันทึกประจำวันที่แม่เขียนระบายความรู้สึกว่า ถึงลูกจะเป็นอย่างไรก็รักลูก ทำให้ตันสำนึกผิดและสัญญาว่าจะเป็นเด็กที่ดีตั้งใจเรียน และคอยดูแลแม่ ตันตั้งใจเรียน ตั้งคำสัญญาที่ให้ไว้กับแม่จนจบการศึกษาและได้ทำงานดี เลี้ยงดูแม่อย่างมีความสุข เนื้อเรื่องสะท้อนความรักของแม่ที่มีต่อลูกและความกตัญญูยอมสละผลประโยชน์ให้ประสบความสำเร็จในชีวิต การจัดวางภาพประกอบ ตัวอักษรเหมาะสมลงตัว ทำให้มีเอกภาพ กลมกลืน หนังสือเรื่องนี้จึงมีความน่าสนใจ และชวนติดตามอ่านมากยิ่งขึ้น

หนังสือเล่มเล็ก เรื่อง บันทึกน้อยร้อยความรู้สึก จึงได้รับรางวัลระดับเหรียญทองชนะเลิศ ประเภทนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๓ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ในการแข่งขันกิจกรรมส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน การจัดทำหนังสือเล่มเล็กในงานศิลปหัตถกรรมนักเรียนระดับชาติ ครั้งที่ ๖๔ ปีการศึกษา ๒๕๕๗

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

คำชี้แจง

ชุดส่งเสริมการอ่านและการเขียน : หนังสือเล่มเล็ก เป็นผลงานของนักเรียนที่ได้รับรางวัลระดับเหรียญทอง อันดับที่ ๑-๓ จากการแข่งขันกิจกรรมส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน การจัดทำหนังสือเล่มเล็ก ในงานศิลปหัตถกรรมนักเรียนระดับชาติ ครั้งที่ ๖๔ ปีการศึกษา ๒๕๕๗ จำนวน ๑๒ เรื่อง แบ่งเป็นระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔-๖ จำนวน ๓ เรื่อง ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๓ จำนวน ๖ เรื่อง และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔-๖ จำนวน ๓ เรื่อง ชุดหนังสือดังกล่าวมีคุณค่าให้แง่คิดในเรื่อง ความร่วมแรงร่วมใจของทุกคนจะช่วยสร้างสังคมที่ดี ความสำคัญของการเรียน ความรับผิดชอบในบทบาท และหน้าที่ของตนเอง และการสร้างแรงบันดาลใจ รวมถึงการสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมแฝงในเนื้อเรื่อง เป็นผลงานที่แสดงถึงความสามารถของนักเรียนในการจัดทำหนังสือประเภทบันเทิงคดีทั้งเรื่องและภาพ แต่ละเล่มมีส่วนที่ดีและจุดเด่นแตกต่างกันไป นักเรียนที่เป็นผู้เขียน ผู้วาดภาพ และผู้จัดทำรูปเล่มทุกคนมีโอกาสพัฒนาตนเอง สามารถจะเป็นนักเขียน นักวาดภาพ และนักออกแบบที่ดีได้ ดังนั้น ทุกคนที่มีส่วนเกี่ยวข้องควรช่วยกันส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของนักเรียนให้เพิ่มพูนทั้งในด้านความรู้และทักษะ ให้ปรากฏได้อย่างชัดเจน

ข้อสังเกตของหนังสือเล่มเล็กโดยรวม สรุปได้ดังต่อไปนี้

เนื้อเรื่อง นักเรียนมีความเข้าใจแนวคิดของเรื่อง จึงสามารถวางเค้าโครงเรื่องจากเรื่องใกล้ตัว ผูกปมปัญหา สร้างเหตุการณ์ และคลี่คลายปัญหาที่เกิดขึ้นสู่แก่นเรื่อง (Theme) ชวนให้ผู้อ่านติดตามเรื่องที่สร้างขึ้น

ภาพประกอบ นักเรียนมีความสามารถออกแบบภาพประกอบเรื่องได้ดี ทั้งลายเส้น สีที่สดใสสวยงามที่เป็นไปตามวัย นำเสนอโดยออกแบบปกหนังสือให้สรุปเนื้อเรื่องสอดคล้องกับชื่อเรื่อง ทำให้ผู้อ่านเห็นภาพหน้าปก สามารถเข้าใจเรื่องและชวนติดตามอ่าน นับว่ามีพัฒนาการได้อย่างชัดเจน ส่วนบทบรรยายและคำพูดการเว้นวรรคตอน และการวางวรรคยুক্ত แม้มีข้อบกพร่องบ้างแต่ก็เป็นส่วนน้อย ถ้าได้รับการแก้ไขก็จะทำให้นักเรียนมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงบรรณาธิการหนังสือเล่มเล็กชุดนี้ เพื่อเป็นสื่อส่งเสริมการอ่านและการเขียนให้โรงเรียนนำไปใช้กับนักเรียนให้เกิดประโยชน์ในการกระตุ้นให้ผู้อ่าน ผู้เขียนและผู้วาดภาพที่อยู่ในวัยเดียวกัน ให้พัฒนาตนเองทั้งด้านการอ่านและการเขียน เป็นการปลูกฝังนิสัยรักการอ่าน รวมถึงการสร้างเสริมคุณธรรมจริยธรรมให้กับนักเรียนต่อไป

ชุดส่งเสริมการอ่านและการเขียน : หนังสือเล่มเล็ก
 ผลงานนักเรียนที่ได้รับรางวัล อันดับที่ ๑-๓
 ในงานศิลปหัตถกรรมนักเรียนระดับชาติ ครั้งที่ ๖๔ ปีการศึกษา ๒๕๕๗ จำนวน ๑๒ เรื่อง
ผลงานนักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
หนังสือเล่มเล็กระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔-๖

ไทยรักสามัคคี
 (เหรียญทองชนะเลิศ)

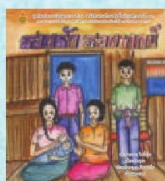

เด็กดีมี...ความคิด
 (เหรียญทองรองชนะเลิศอันดับที่ ๑)

พี่ผึ้งพาเด็กไทยสร้างโลก
 (เหรียญทองรองชนะเลิศอันดับที่ ๒)

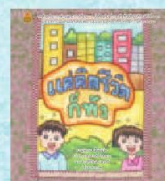
หนังสือเล่มเล็กระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๓

รอยรัก รอยทุกข์
 (เหรียญทองชนะเลิศ)

พลังแห่งรัก
 (เหรียญทองรองชนะเลิศอันดับที่ ๑)

แค่คิดชีวิตก็พัง
 (เหรียญทองรองชนะเลิศอันดับที่ ๒)

ผลงานนักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา

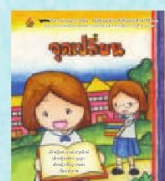
หนังสือเล่มเล็กระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๓

บันทึกน้อยร้อยความรู้สึก
 (เหรียญทองชนะเลิศ)

วัยใส ใส่ใจการเรียนรู้
 (เหรียญทองรองชนะเลิศอันดับที่ ๑)

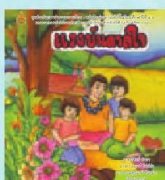

จุดเปลี่ยน
 (เหรียญทองรองชนะเลิศอันดับที่ ๒)

หนังสือเล่มเล็กระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔-๖

ต้นอ่อน
 (เหรียญทองชนะเลิศ)

แรงบันดาลใจ
 (เหรียญทองรองชนะเลิศอันดับที่ ๑)

เข้มทิศ
 (เหรียญทองรองชนะเลิศอันดับที่ ๒)

คำนำ

หนังสือเรื่อง บันทึกน้อยร้อยความรู้สึก เล่มนี้ คณะผู้จัดทำเห็นว่า ปัจจุบันสังคมไทย กำลังประสบปัญหามากมายเกี่ยวกับเยาวชนที่นับวันก็ยิ่งรุนแรงมากยิ่งขึ้น ทั้งทางด้านการเรียน ความประพฤติ หรือแม้กระทั่งปัญหาอาชญากรรม ที่ส่งผลกระทบต่อจิตใจคนไทยเป็นอย่างมาก จึงได้มีการรณรงค์ให้วัยรุ่นไทยหันกลับมาสนใจการเรียนมากยิ่งขึ้นผ่านสื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ และหนังสือเล่มนี้ก็เป็นส่วนหนึ่งในการแก้ไขปัญหาสังคมของวัยรุ่น

คณะผู้จัดทำได้เสนอเรื่องราวของวัยรุ่นโดยมีเนื้อหาสอดแทรกด้านคุณธรรมและการเรียน “ต้น” เป็นเด็กหนุ่มติดเกม ไม่สนใจการเรียน แต่ชีวิตต้องเปลี่ยนไป เมื่อ ‘แม่มกิ้ง’ แม่ของต้นที่ป่วยเป็นโรคหัวใจกำเริบขึ้นมาและต้นได้พบไดอารี่ของแม่ที่เขียนถึงความรักที่มีต่อลูก ต้นจึงกลับตัวตั้งใจเรียน เป็นเด็กดี เพื่อจะนำเงินมารักษาแม่

หากมีข้อผิดพลาดประการใด ขออภัยมา ณ ที่นี้ด้วย

นางสาวพิชญาภา หนูพวง
นางสาวปภาวรินทร์ กาฬสุวรรณ
เด็กหญิงณิสาชล สงจันทร์

กริ่ง กริ่ง กริ่ง...เสียงนาฬิกาปลุกดังขึ้นคล้ายกับเสียงนกร้องบ่งบอกว่า
เป็นเวลา ๗ โมงเช้าแล้ว ‘ต้น’ เด็กหนุ่มอายุ ๑๖ ปี กำลังนอนหลับอยู่บนเตียง
ไม่สะทกสะท้านกับเสียงนาฬิกาปลุกที่ดังขึ้น “ต้น ตื่นได้แล้วลูก แม่ทำข้าวต้ม
ร้อน ๆ เอาไว้ให้แล้ว” เสียงแม่กึ่งดังขึ้นจากชั้นล่างของบ้าน “อย่ามายุ่ง
ได้ไหมแม่ ขอนอนต่อสักหน่อย” ต้นตะโกนบอกแม่ด้วยน้ำเสียงหงุดหงิด

“แม่ ขอเงินหน่อยดิ จะไปโรงเรียนแล้ว” ต้นพูดพลางเดินลงมาจากบันได
“แม่วางไว้บนตู้เย็นแล้ว ลูกไปหยิบเอาได้เลย” แม่ก็พูดพร้อมกับยกนาฬิกา
มาดูเวลาแล้วสายหัวซ้ำ ๆ “นี่มันเกือบ ๙ โมงแล้วนะ รีบไปโรงเรียนเถอะลูก
สายมากแล้ว” แม่ยังพูดไม่จบประโยค ต้นก็ขี่มอเตอร์ไซด์ค์ออกไปจากบ้าน

หน้าร้านเกมที่ตอนนี้เต็มไปด้วยหมู่วัยรุ่นที่กำลังคุยกันอย่างสนุกสนาน ทันใดนั้นก็มียธมอเตอร์ไซด์คันหรูเข้ามาจอดบริเวณหน้าร้านอย่างชำนาญพร้อมกับถอดหมวกกันน็อค จะเป็นใครไปได้ถ้าไม่ใช่ต้น “อ้าว! ไอ้ต้นมาแต่เช้าเลยนะ” แบงค์เพื่อนสนิทของต้นตะโกนถามพร้อมกวักมือเรียก “ชี้เกียจไปโรงเรียน โคตรน่าเบื่อ” ต้นพูด “เหมือนกันแหละ สู้เล่นเกมก็ไม่ได้” แล้วทั้งสองก็เดินเข้าไปในร้านเกม

“มีจดหมายมาส่งครับ” เสียงเรียกจากหน้าบ้านทำเอาแม่กึ่งที่กำลังหมกมุ่นอยู่กับการซักผ้าต้องชะงัก “สักรุ่นะคะ” แม่กึ่งเดินออกไปเปิดประตูรั้ว แล้วช่วยกลางคนก็ยื่นซองจดหมายให้ เป็นจดหมายจากโรงเรียนที่ต้นเรียนอยู่ ไม่ต้องเปิดอ่าน แม่กึ่งก็พอเดาออกแล้วว่าเป็นเรื่องอะไร “ต้นคงไม่ไปโรงเรียนอีกแล้วสินะ” แม่กึ่งพึมพำกับตัวเอง ก่อนที่จะเงยหน้าขอบคุณคนส่งจดหมาย “ขอบคุณค่ะ” จากนั้น คนส่งจดหมายก็เดินไปส่งจดหมายให้บ้านหลังถัดไป

เมื่อกลับเข้ามาภายในบ้าน แม่ก็รีบโทรศัพท์หาต้นทันที “ต้น วันนี้ลูกไม่ไปโรงเรียนอีกแล้วใช่ไหม รีบกลับบ้านมาเลยนะ แม่มีเรื่องจะคุยด้วย” แม่โทรหาต้นด้วยน้ำเสียงที่แสดงถึงความโมโห “คงไม่ได้ เพราะคืนนี้ผมคงกลับดึก ต้องอยู่เลี้ยงงานวันเกิดเพื่อน” แล้วต้นก็วางสายไป

แม่ก็นั่งรอต้นกลับ ดูนานฟีกา เทียงคีนแล้วต้นก็ยังไม่กลับ ทันใดนั้น เสียงมอเตอร์ไซด์ของต้นก็ดังขึ้นมาจากหน้าบ้าน “มาแล้วหรือลูก” แม่ก็รีบเดินออกไปเปิดประตู แต่ต้นกลับทำเป็นไม่ได้ยินที่แม่กึ่งพูด

เช้าวันรุ่งขึ้นหลังจากแม่พาดันเข้าห้องปกครองและเดินออกมาจากโรงเรียนด้วยกัน “ตัน! ทำไมไม่ตอบแม่” แม่ก็งุดพุดพร้อมกับจับแขนตันไว้แน่น “ผมบอกแม่แล้วใช่ไหมว่า อย่ามายุ่งกับผม” ตันตะคอกใส่แม่ “แต่แม่เป็นแม่ของลูกนะ” แม่พูดแล้วน้ำตาก็เอ่อล้นออกมาด้วยความเสียใจ “รำคาญ ชีวิตผม ผมจัดการเอง” แล้วตันก็สะบัดมือแม่ออก ไม่ทันที่ตันจะหันหลัง แม่ก็ก้มลงกอดตัน “แม่ แม่เป็นอะไร” ตันถามแม่ด้วยเสียงสั่น “ขอโทษนะตัน ที่แม่ไม่ได้บอกลูกว่าแม่เป็นโรคหัวใจ แม่ไม่อยากให้ลูกต้องเครียดกับเรื่องนี้” พุดจบแม่ก็ก้มกอดตันไป

ต้นนั่งหน้าเค้ารอหน้าห้องไอซียู อธิฐานขอให้แม่ปลอดภัย “ขอให้
สิ่งศักดิ์สิทธิ์คุ้มครองแม่ด้วยเถิด” ต้นกลับบ้านไปเก็บเสื้อผ้าเพื่อที่จะมาเฝ้าแม่
ที่โรงพยาบาล แต่พลันเหลือบไปเห็นไดอารี่ของแม่เขียนว่า “ถึงลูกจะเป็นยังไง
ในสายตาใคร ๆ แต่สำหรับแม่ ลูกคือทุกอย่าง รักลูกนะ” เมื่ออ่านจบ น้ำตา
ของต้นก็ไหลรินออกมาด้วยความสำนึกผิด

“แม่ครับ ผมขอโทษ หลังจากนั้น ผมจะตั้งใจเรียน เป็นเด็กดีของแม่ครับ”
ต้นพูดกับแม่ที่ตอนนั้นนอนไม่รู้สีกตัวอยู่บนเตียง แต่ต้นหวังว่า แม่คงจะรู้ว่าต้น
รักแม่มากแค่ไหน

หลังจากที่ต้นสัญญากับแม่ไว้ ต้นก็ตั้งใจเรียน เป็นเด็กดี คอยดูแลเอาใจใส่แม่
อาการของแม่ก็ดีขึ้นเรื่อย ๆ ต้นได้รับคัดเลือกเป็นนักเรียนดีเด่น และได้รับเงิน
ทุนการศึกษา คุณครูและเพื่อน ๆ ก็ดีใจที่ต้นปรับเปลี่ยนนิสัยเป็นคนใหม่

“อ้าว! ไร้ตัน ทำไมไม่ไปเล่นเกมกันบ้าง” แบนค์ถามตันหลังจากห่างกันไปนาน
“ขอโทษที พอดีแม่ไม่สบาย นอนพักอยู่ที่โรงพยาบาล” ตันตอบพลางก้มหน้า “ขอให้
แม่หายไว ๆ นะ” แบนค์บอก “ขอบใจมาก” ตันตอบ แล้วทั้งสองก็เดินแยกจากกัน
๒ ปีผ่านไป... “แม่ครับ ผมสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้แล้ว” ตันรีบวิ่งไปบอกแม่
ที่พักผ่อนอยู่ที่บ้าน “ดีใจด้วยนะลูก แม่หมดห่วงเสียที” แม่พูดพร้อมกับยิ้มทั้งน้ำตา
“ผมทำได้ครับแม่” ตันพูด แล้วทั้งสองก็กอดกัน

หลายปีผ่านไป ต้นเรียนจบแล้วไปทำงานดี ๆ นำเงิน
มาดูแลแม่ ถึงแม้จะไม่ได้ช่วยให้แม่หายดีแต่ก็ช่วยบรรเทา
อาการขึ้นมาได้บ้าง ต้นและแม่อยู่กันอย่างมีความสุข
ภายในบ้านเล็ก ๆ ที่แสนอบอุ่น ที่มีแต่เสียงหัวเราะ เสียง
ของความสุขที่หาจากเมื่อก่อนไม่ได้ ตลอดระยะเวลา
ที่ผ่านมา ทำให้ต้นได้รู้ว่าการเรียนสำคัญขนาดไหน แต่เชื่อว่า
จะเรียนอย่างเดียว เราจะต้องเรียนและเป็นคนดีควบคู่
ไปด้วย จึงจะประสบความสำเร็จในชีวิต

ชุดส่งเสริมการอ่านและการเขียน : หนังสือเล่มเล็ก
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๓

เรื่อง บันทึกน้อยร้อยความรู้สึก

เรื่องและภาพ

นางสาวพิชญาภา หนูพ่วง
นางสาวปภาวรินทร์ กาฬสุวรรณ
เด็กหญิงณิสาชล สงจันทร์

โรงเรียนพัทลุง

อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒
(นครศรีธรรมราช พัทลุง)

วันที่ประสบความสำเร็จในชีวิต
ไม่ใช่วันรับปริญญา
แต่เป็นวันที่มีปัญญาลือขงพ่อแม่

